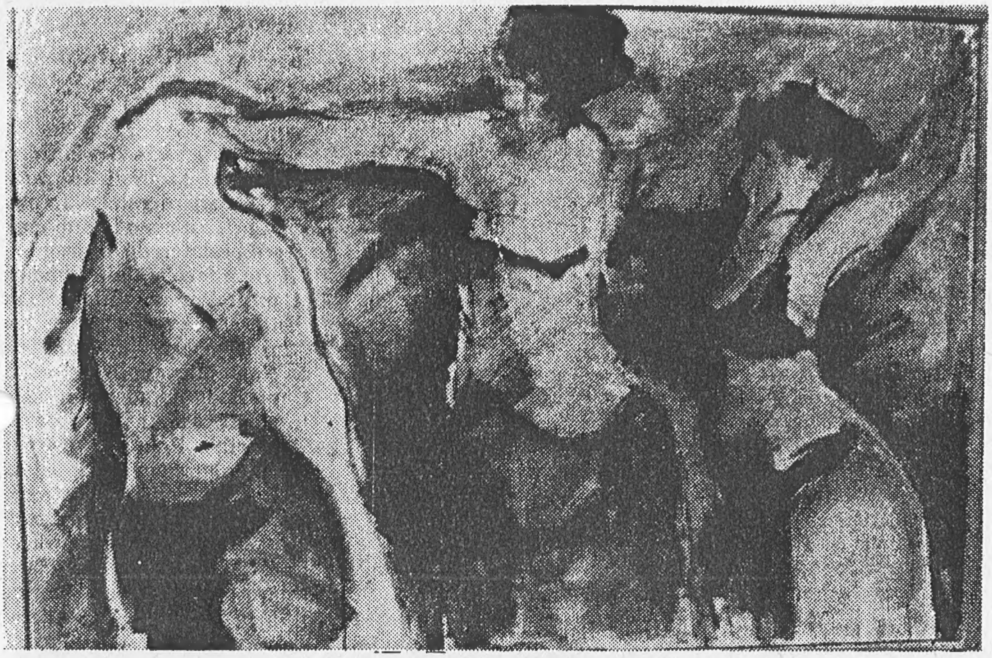
STICUSA
KNIPSELKRANT 127

AMIGOE DONDERDAG 26 JUNI 1986

...een van de tentoongestelde wer ken van Eveline Swidde....

Mensen en zijn activiteiten staan centraal

Eveline Swidde's expositie: kruising van twee werelden

ONLANGS WERD onder zeer grote belangstelling van het publiek in Galeria DiArte een expositie geopend van schilderijen van Eveline Swidde. Bij de opening konden de aanwezigen — na het openingswoord door Stan Kuiperi — ook genieten van zeer goed gebrachte muziek van fluitist Albi Navas en gitarist Randy Dawson.

Eveline Swidde (geb. Adam) heeft aan verschillende collectieve en individuele exposities in het buitenland (Groningen, Brussel) en op Aruba (Arte Popular, Arte Contemporaneo, ABN) deelgenomen. Haar werk in Galeria DiArte (tot en met 7 juli van 4.30-6.00 pm.) kan als een soort culminatie van haar wonen en schilderen op Aruba gezien worden.

De mens en zijn activiteiten spelen in deze collectie een belangrijke rol, en dan vooral de Caribische, de bewegende, dansende en muziekmakende mens. Het grootste gedeelte van de geëxposeerde schilderijen heeft als thema het carnaval. E. Swidde: "De viering van het carnaval als uitdrukking van een positief levensgevoel is directe aanleiding geweest tot het ontstaan van deze serie schilderijen. De zich werkelijk vrij bewegende mens is als gegeven om te schilderen niet alleen aantrekkelijk, maar tegelijkertijd ontroerend".

Caribisch en Europees

Het opvallende van deze nieuwe collectie schilderijen is dat het als het ware een soort kruising vormt van twee werelden, de Caribische en de Europese. De Europese wereld bepaalt hier de vorm (de "beeldtaal" of manier van schilderen), in dit geval krachtige, directe, maar gevoelig, uitgebalanceerde kleurvlakken en lijnen, terwijl de Caribische wereld de inhoud bepaalt, datgene waar het werk over gaat.

Een ander belangrijk aspect van de tentoonstelling is dat hiermee zichtbaar wordt dat schilderen op Aruba — en dat geldt evenzo voor de Antillen — niet automatisch betekent dat men altijd gebonden moet zijn aan de welbekende "Dividivi met Hooiberg" of de, niet minder bekende "Hooiberg met Dividivi". Het geheel vormt een interessante, verfrissende, in ieder geval heel kleur- en actievolle expositie die de moeite van een bezoek zeker waard is.

Openingstijden zijn dagelijks van 4.30 tot 6.00 pm.; het adres: Galeria DiArte, Enniagebouw, Nassaustraat 85. De expositie duurt tot en met 7 juli.

De Beurs
Vrijdag 27 juni 1986

APA-STUDENTEN BRENGEN TONEEL

ORANJESTAD - Ter afsluiting van het jaar brengen begin volgende maand de studenten van de Arubaanse Pedagogische Academie in Cas di Cultura twee toneelstukken, die speciaal bedoeld zijn voor de leerlingen van de scholen, waar de APA-studenten dit jaar hun praktijk hebben gedaan. Het Instituut voor Cultuur verleent alle medewerking voor de voorstellingen.

De twee werken zijn het schimmenspel "E radio blauw" van Diana Lebacs en "Ta soña Pachi ta soña" van Burny Every, die ook de regie voert, terwijl de muziek gemaakt werd door Maybelline Arends-Croes. Dit laatste werk is in één bedrijf en gaat over planten en dieren en is bijzonder geschikt voor kinderen. Voor dit stuk werden speciale costuums ontworpen door Olivia Benschop-Erasmus en Johnny Fingal. Voor de muziekopnamen werd medewerking ontvangen van Emile Kelkboom en Eddie Tromp en voor de begeleiding van Dino Croes, Gregory Croes en Johny Scharbaay.

De voorstellingen vinden plaats op 2, 3 en 4 juli in Cas di Cultura voor uitgenodigde scholen, terwijl men plannen heeft om meteen na de grote vacantie een aantal voorstellingen te geven voor kinderen in het algemeen. Ook is het niet onmogelijk dat de liederen van de twee stukken, die speciaal voor kinderen werden gemaakt, op een LP uitgebracht worden.

DE BEURS Vrijdag 27 juni 1986

VAN CURACAO/ARUBA NAAR AMSTERDAM

KLM VERLAAGT TARIEF "ONBEGELEIDE BAGAGE"

WILLEMSTAD - Het gebeurt regelmatig dat reizigers extra bagage willen meenemen boven de toegestane 20 kg. voor economy klasse of 30 kg. voor business- en eerste klasse. Tot voor kort werd hiervoor een overbagage tarief berekend van Naf. 30,00 per kg. ook was het mogelijk deze extra als vracht te versturen tegen een tarief van NAfl. 20,60 per kg.

Met onmiddellijke ingang is dit laatste tarief verlaagd. Voor overbagage welke vóór vertrek wordt aangeboden wordt een speciaal "onbegeleide bagage" tarief van 50 procent van het vrachttarief ingesteld. Het tarief voor onbegeleide bagage wordt nu NAfl. 10,30 per kg.

Per zending bedragen de administratieve- en douanekosten ongeveer Nafl. 30,00.

De onbegeleide bagage dient uiterlijk 2 uur vóór vertrek te worden afgeleverd bij Aerocargo N.V. op de luchthaven.

Vanzelfsprekend kan dan onbegeleide bagage ook eerder (maar vanzelfsprekend nooit ná vertrek) voor verzending worden aangeboden bij Aerocargo.

In deze zendingen mogen alleen persoonlijke artikelen zoals kleding, souvenirs, persoonlijke artikelen, etc., worden verzonden.

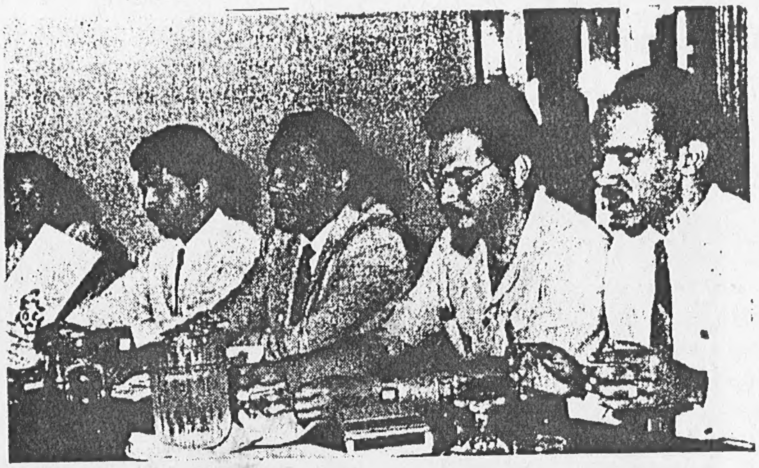
De zendingen worden alleen verstuurd tussen de luchthavens waarvoor de passagier een ticket heeft, dus Curaçao/Amsterdam of Aruba/Amsterdam.

Handbagage

Het reizend publiek wordt er op gewezen dat vanwege de strenge internationale veiligheidsregels, het niet is toegestaan méér dan een (1) stuk handbagage per passagier mee te nemen aan boord van het vliegtuig. De toegestane maat voor een handtas mag niet worden overschreden.

Een ieders medewerking wordt verzocht, ook in verband met het comfort van de medepassagiers, om aan deze maatregel strikt de hand te houden. Aldus de KLM-Curaçao.

AMIGOE ZATERDAG 5 JULI 1986

WILLEMSTAD — Tijdens een persconferentie gistermiddag in het Curaçao Caribbean Hotel gaf Ced Ride (rechts op de foto) uitleg aan de media over het "Festival den añanan '50". Ook aanwezig waren onder andere gedeputeerde Angel Salsbach en general manager Rudolf Quilotte van het Caribbean Hotel.

Eind deze maand in Caribbean Hotel

Festival den añanan '50 wordt groots spektakel

WILLEMSTAD — Het vijfdaagse "Festival den añanan' 50" in de Ballroom van het Curaçao Caribbean Hotel belooft een groots spektakel te worden. Een groot aantal artiesten van eigen bodem, die toendertijd met hun muziek populair waren, zullen optreden. Er zullen ook buitenlandse artiesten aanwezig zij die in hun carrière bijgedragen hebben aan onze cultuur door in het papiaments te zingen. Hierbij wordt gedacht aan artiesten zoals Celia Cruz en Daniel Santos.

De organisator, Ced Ride, vertelde tijdens een gistermiddag gehouden persconferentie in het Curaçao Caribbean Hotel, dat de organisatie van het festival veel bijdrage heeft gekregen van instanties zoals de overheid, Sticusa, ALM en andere particuliere bedrijven.

Gedeputeerde van Cultuur, Angel Salsbach, benadrukte het feit dat de overheid het project steunt omdat het in het regerings- programma past. Het Bestuurs College steunt elk initiatief dat gericht is op het stimuleren van onze cultuur. Ook moet gedacht worden dat zo'n evenement leuk is voor de lokale bevolking om te zien en mee te maken hoe het vroeger op Curaçao was. Ook is dit project voor de toeristische sector van vitaal belang, aldus gedeputeerde Salsbach.

Pacheco Domacasse gaf het nut aan van dit soort festivals. Het organiseren ervan zal kunnen helpen dat in de toekomst meer van zulk soort evenementen worden georganiseerd en er zo misschien een jaarlijks terugkerend project van te kunnen maken zoals in Europa elk jaar met het North Sea Jazz Festival het geval is. Ook is dit de kans om te bewijzen dat onze eigen mensen zelf een grote gebeurtenis kunnen organiseren, zo bracht Domacasse naar voren.

Een ander doel van dit festival is het verzamelen van materialen over de jaren vijftig voor de documentatie- afdeling van het Departement van Cultuur. Alle nummers worden op band en video opgenomen om een culturele erfenis te hebben voor de komende generatie Antillianen.

Het festival vindt eind deze maand plaats op 29,30 en 31 juli en op 1 en 2 augustus in de Ballroom van het Caribbean Hotel. De entree voor dit evenement bedraagt dagelijks 20 gulden per persoon, terwijl voor de bezoeker van alle festival- dagen een speciaal tarief gehanteerd wordt van 90 gulden.

De Beurs
Dinsdag 1 juli 1986

EXPOSITIE PYROGRAPHY OP ST. MAARTEN

(van onze korrespondente)

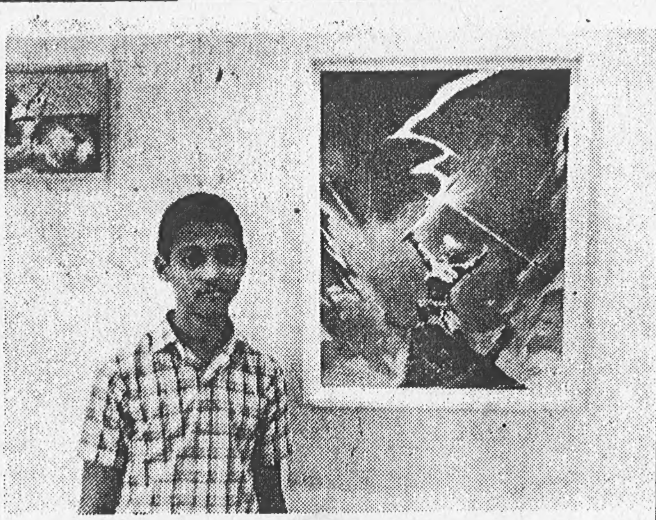
PHILIPSBURG - In samenwerking met de St. Maarten Council on the Arts, wordt door kunstenaar Mosera Pyrography geëxposeerd. Pyrography staat voor brandwerk, oftewel het inbranden van taferelen, lijnen etc. in diverse daartoe dienende materialen.

Mosera, die reeds eerder bewerkte kalebas, leerwerk, schilderijen en beeldhouwwerk exposeerde, gebruikt voor zijn brandwerk voornamelijk tuigleer en stukken hout van de lokaal groeiende witte cederboom.

Op werkelijk knappe wijze weet de kunstenaar Caribische figuren, portretten, kunstuitingen en stillevens uit te drukken, hetgeen met deze techniek allerminst eenvoudig is.

De expositie, open voor het publiek op werkdagen van 9.00 a.m. tot 5.00 p.m. tot 7 juli a.s. is een bezoekje waard. Geexposeerde werken zijn tevens te koop tegen zeer redelijke prijzen.

AMIGOE ZATERDAG 28 JUNI 1986

(Expositie van schilderijen en tekeningen van Giovanni Vinck)

Bij het scheiden van de markt

GISTERMIDDAG — terwijl voor mijn huis de verhuiswagen volgestouwd werd — werd in Huize Libertas de spot gericht op jong talent, met name op Giovanni Philip Vinck; Giovanni is een jongen van goed twaalf jaar en hij tekent en schildert min of meer als een bezetene. De tentoonstelling van zijn werk tot nu kwam tot stand in samenwerking met de sectie cultuur en is — helaas — slechts tot en met zondag te bezichtigen in Huize Libertas.

Helaas. En daarvoor is een aantal redenen. Op de eerste plaats is dat natuurlijk Giovanni's talent. Oog hebben voor een situatie of/en aandacht hebben voor een gevoel en daaraan uiting geven is een eigenschap die niet iedereen de zijne kan noemen. Een schilderij als «Huisraam Otrabanda» laat zien dat zelfs een jongen van 12 jaar het gegeven is iets tot uitdrukking te brengen van de vergankelijkheid (van het vroegere glorieuze Otrabanda). Ook zijn schilderij «Legkip» is bijzonder: de eieren zijn zo groot geworden dat de broedende kip bij wijze van spreken helemaal opgaat in haar taak, te weten broeden.

Naast dit creatieve element in Giovanni's talent is er ook het noeste leerelement. Giovanni schaamt zich er niet voor werk van schilders die hij bewondert, heel precies na te schilderen. Zo zag ik in het verleden Academie- studenten in het Uffizi in Florence bezig om het werk van oude meesters te copiëren om "het vak" onder de knie te krijgen. Giovanni's voorkeur hierbij gaat momenteel uit naar het magische- realistische. Misschien dat zijn leermeester hem eens kan attenderen op het werk van andere grote voorgangers.

Een derde "helaas" is van andersoortige aard. Met de grote vakantie weer voor de deur zouden veel jonge mensen geïnspireerd kunnen worden door Giovanni's werk. Tekenen en schilderen is een verrukkelijke hobby, waar je zalig mee bezig kunt zijn. Wel moet je er geduld voor hebben. Ik heb Giovanni bezig gezien: met een zeer sterke aandacht voor zijn werk en uiterst geconcentreerd brengt hij de verf op het doek. Er is bij hem nog geen sprake van een wilde passie om "een gevoel op het doek te vereeuwigen". Zo denken kinderen ook niet. Maar als iets dan lijkt op wat je had willen maken, dan is het gevoel van taak- bevrediging natuurlijk erg groot.

Een compliment ook nog voor Dineke van der Geest en Luigi Pinedo die dit jong talent tot nu toe hebben begeleid. Ik hoop dat zij in staat zullen blijken Giovanni het vak bij te brengen en tegelijkertijd zijn eigenheid te waarborgen, hetgeen immers de moeilijkste opdracht van een aan een leraar is.

En daarmee kom ik voorlopig tot een besluit aan mijn stukjes over wat er op kunstzinnig gebied op Curaçao allemaal plaatsvindt. Ik dank de kunstenaar voor het esthetisch genot dat zij mij hebben gegeven. Ik dank de lezers voor de aandacht die ze mijn stukjes hebben gegeven Ik dank ook — en dat doe ik dan mede namens mijn vrouw — de collegaes voor de betoonde samenwerking en tevens de vele leerlingen die ons hebben uitgedaagd om een — met name voor Curaçao — moeilijk vak acceptabel en functioneel over te dragen.

Wij groeten u allen zeer!

ALPHONA GRAAFSMA
(alias Sybren Paul)

De Beurs Donderdag 3 juli 1986

DIT JAAR MEER VOORSTELLINGEN:

HENK TIMMER VOORZITTER KUNSKRING

ORANJESTAD - Tijdens de vorige week gehouden algemene ledenvergadering van de Arubaanse Kunstkring werden Henk Timmer herkozen als voorzitter en Jan Neeleman als vice-voorzitter/penningmeester van de Arubaanse Kunstkring. Mevrouw M. Schwengle werd eerste secretaresse, mevr. R. Weststrate tweede secretaresse en bestuursleden Linda Gonzalez, Regi Cabenda, Joan Driessen, Liesbeth van den Ham en Vivian Lampe.

Voor wat betreft het vorig jaar stonden de volgende activiteiten op het programma: de Israelische pianist Ilan Rogoff, het Curacaose jeugdorkest onder leiding van Eric Gorsira, het Duo Siegert (viool en piano), het Trio Guitaras de Panamá en de Venezolaanse balletgroep Teresa Carreço uit Caracas.

De belangstelling voor het balletprogramma was zeer bevredigend. Voor de overige evenementen was - zoals steeds bij concerten van solisten en kleine groepen het bezoekersaantal omstreeks 100 personen.

In het jaar 1985 bleken geen toneel en cabaret voorstellingen mogelijk. Ook de aanbiedingen voor ballet en muziek waren beperkt. Vaak moet vanwege de hoge honoraria afgezien worden van een optreden op Aruba.

De toegangsprijzen werden weer laag gehouden, ten einde een zo groot mogelijk en gespreid publiek in staat te stellen de evenementen bij te wonen.

In de loop van het jaar 1985 zijn voorbereidingen getroffen om tot een systeem van sponsoring door bedrijven te komen. Een aantal bedrijven werd benaderd en bleek bereid het programma voor 1986 met een bijdrage te steunen. Hierdoor is het mogelijk geworden om in 1986 meer evenementen te organiseren. Tevens zijn de impressariaten benaderd met het verzoek de artisten die toernees maken naar dit gebied voor te stellen om op Aruba tegen gereduceerd honorarium op te willen treden, waarbij de Kunstkring als tegenprestatie deze personen enkele dagen vacantie zonder kosten op Aruba aanbiedt. Hierop zijn gunstige reacties ontvangen en de effecten daarvan zullen in 1986 merkbaar zijn.

Het organiseren van toneelvoorstellingen is niet eenvoudig. De kosten zijn zeer hoog en de bijdragen in de kosten door Sticusa (als het Nederlandse groepen betreft) is slechts mogelijk als er tenminste 5 uitvoeringen op de Nederlandse Antillen en Aruba samen haalbaar zijn. Dat blijkt vaak niet het geval. Bovendien is Centro Pro Arte geruime tijd buiten bedrijf geweest, waardoor enkele geprojecteerde uitvoeringen geen doorgang konden vinden.

Johannes F. Anemaet 'Drijvende markt, Curaçao' olieverf op linnen 70 x 50 cm

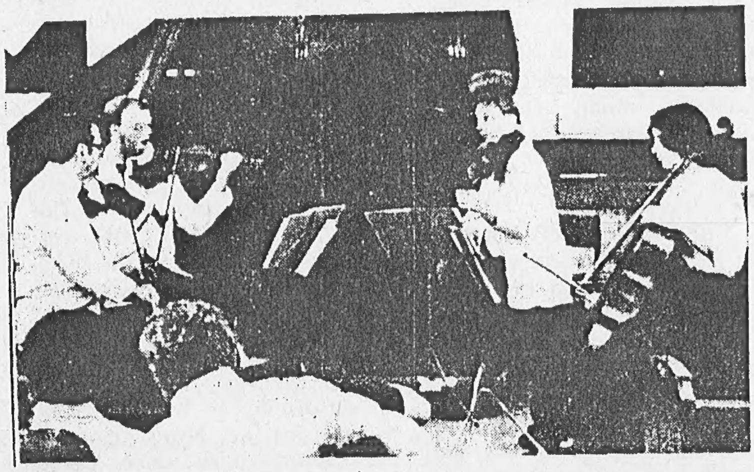
De Beurs Dinsdag 1 juli 1986

CONCERT-SERIE CURACAO CAMERATA

WILLEMSTAD – Afgelopen woensdag werd er in de Fortkerk een concert gehouden door het Curaçaos Symphonie Orkest, Curaçao Camerata, onder leiding van Eric Gorsira. In de maand juni werd een serie concerten gegeven met uitvoeringen in Bonaire, Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Saba en Anguilla.

Onder de aanwezigen waren onder anderen de gouverneur van de Nederlandse Antillen, doctor René A. Römer en de gedeputeerde voor Cultuur, Angel Salsbach, zo heeft mevrouw Gorsira ons geïnformeerd.

Er zijn ook weer speciale uitvoeringen gegeven voor de schooljeugd en voor sociale instellingen. Zo hebben bijvoorbeeld de kinderen van het monseigneur Verriet Instituut (een instelling voor minder valide kinderen) en een groep bejaarden de gasten kunnen zijn van een aantal commerciële bedrijven, als een bank, een bouwbedrijf, een fabriek, een tweetal verzekeringsmaatschappijen en een Joodse organisatie.

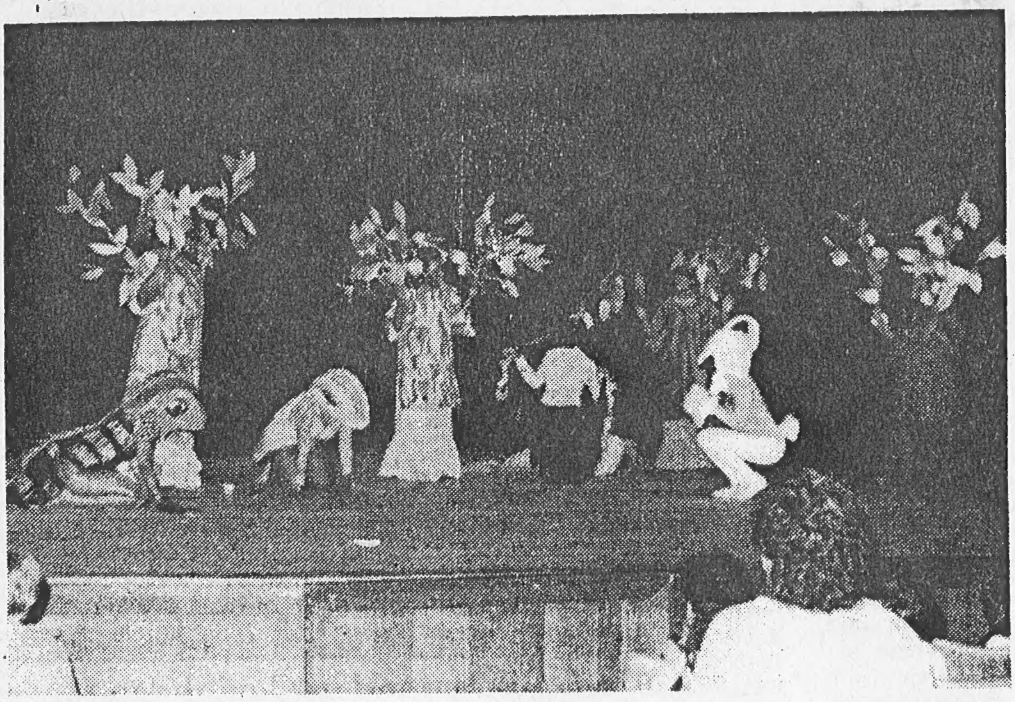
De concert serie van het Curaçao Symphonie Orkest, Curaçao Camerata, werd mede mogelijk gemaakt door de bijzondere steun van welhaast zo'n in totaal 36 verschillende ondernemingen in Curaçao. Sticusa (Stichting voor Culturele Samenwerking, die in Amsterdam-Zuid is gevestigd) en KLM (Koninklijke Luchtvaart Maatschappij) hebben mede zorg gedragen voor de overkomst van enkele medewerkers uit Nederland. Zo blijkt uit een folder, die is uitgebracht ter gelegenheid van de concert serie van Curaçao Camerata.

De concerten in Curaçao hebben plaatsgevonden in het centrum voor de kunst, Centro Pro Arte en in de Fortkerk. Ongeveer 46 musici en in totaal zo'n veertien verschillende muziekinstrumenten hebben deel uitgemaakt van de concert serie van het Curaçao Symphonie Orkest.

BIJZONDERE STEUN

De muziek die ten gehore werd gebracht, bestond onder anderen uit werken van: Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Gordon Jacob (1895-1984), Frederik Delius (1862-1934), Gioachino Rossini (1792-1868), Ludwig van Beethoven (1770-1827), Antonin Dvorak (1841-1904) en van Maurice Ravel (1875-1937). De aanwezigen hebben kunnen genieten van: viool, viola, cello, contrabas, fluit, hobo, klarinet, fagot, hoorn, trompet, trombine, pauken, slagwerk en piano-muziek.

AMIGOE ZATERDAG 5 JULI 1986

... aanbevelenswaardige presta tie ...

APA op de planken

Enthousiaste reacties van jeugdig publiek

IN HET CCA presenteerde de Akademia Pedagogiko Arubano (APA) in samenwerking met het Instituto di Cultura een reeks voorstellingen speciaal bestemd voor het kleuter- en basisonderwijs. Elf kleuterscholen en negentien basisscholen (totaal bijna drieduizend leerlingen) genoten op enthousiaste wijze van een boeiend en levendig programma die uit twee gedeelten bestond.

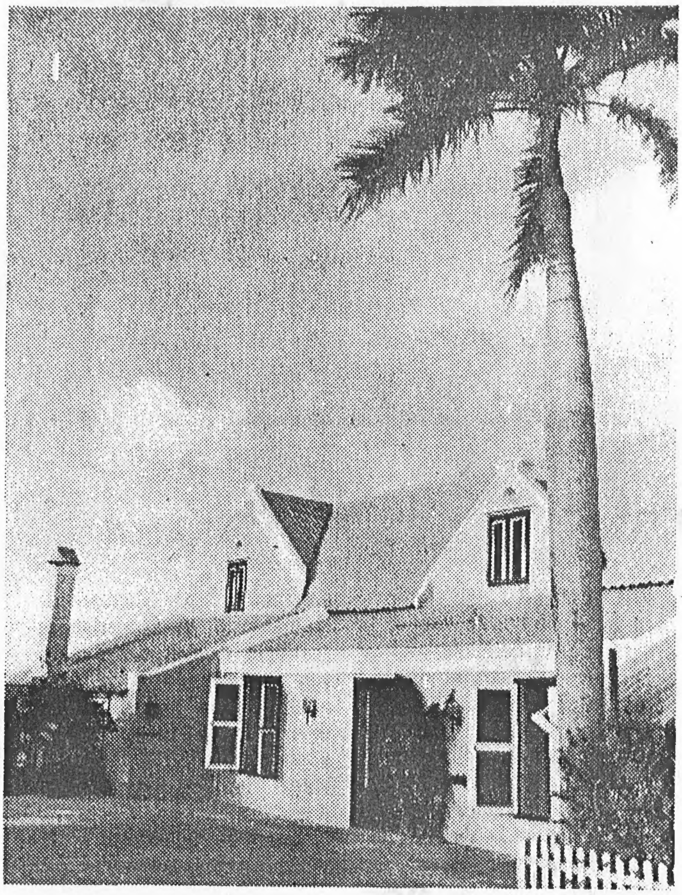
Tijdens het eerste gedeelte bracht de APA het stuk «Ta Soña Pachi Ta Soña?», gevolgd door het schimmenspel «E Radio Transistor». «Ta Soña Pachi Ta Soña?» werd geschreven door Burney Every. De muziek was in handen van Maybeline Arends- Croes en de costuums van Olivia Benschop, waarbij echter vermeld moet worden dat de APA- studenten in het kader van verschillende lesprojecten hierin een grote inbreng hadden.

Het stuk heeft een duidelijke boodschap. De mens moet in harmonie met de natuur leren leven. Het verhaal gaat over een aantal vruchtbomen in een cunucu die zich in de steek gelaten voelen door hun vrienden, de dieren, die gevlucht zijn voor de schietende pachibiew en stoute jongens die alles komen pikken. Samen beramen zij een plan en bezorgen zij de slapende pachi een nachtmerrie, waarna hij vol spijt belooft zijn leven te beteren. Het stuk is boeiend gebracht, hoewel enkele gedeeltes het geduld van de leerlingen danig op de proef stel-

vervolg pag.7

DE BEURS Zaterdag 5 juli 1986

LANDHUIS BRAKKEPUT MEI-MEI WEER GEOPEND

WILLEMSTAD. -- Nadat de Sitchting Monumentenzorg voor een komplete restauratie van het gebouw heeft gezorgd, zal het Landhuis Brakkeput mei-mei binnenkort weer geopend worden. Veel waardering moet worden uitgesproken voor het werk van de Stichting Monumentenzorg, die er voor gezorgd heeft dat het landhuis, één van de historische en kulturele monumenten op Curaçao, niet verloren is gegaan.

Nadat Shell Curaçao haar intenties kenbaar maakte om het landhuis via de Stichting Monumentenzorg ter beschikking te stellen aan de samenleving heeft Bistroëlle Party Services een petitie ingediend om het landhuis te huren. Op hetzelfde ogenblik werd eenzelfde verzoek ingediend door een groep liefhebbers van kunst en kultuur, die van plan waren sociale en kulturele aktiviteiten in het landhuis te organiseren. Om hieraan te voldoen werd de vereniging Mangasina di Arte opgericht. Als voorzitter van deze vereniging treedt op Gregory Berg en verder zitten in het bestuur Mavis de Lannoy-Berg, sekretaris, Elfried Aniceto, penningmeester en Boy Winklaar en Irving Frans, leden.

De Stichting monumentenzorg heeft vervolgens voorgesteld dat zowel Bistroëlle Party Services als Mangasina di Arte van het landhuis gebruik maken. Bistroëlle Party Services zal het landhuis gebruiken voor haar recepties en feesten en Mangasina di Arte voor sociale en kulturele aktiviteiten.

Binnenkort zal Mangasina di Arte haar kantoor openen in het landhuis en eenieder die een goed hart heeft voor de kulturele ontwikkeling is van harte welkom.

AMIGOE ZATERDAG 5 JULI 1986

WILLEMSTAD— De Rotary Club heeft 25.500 gulden gedoneerd aan de Stichting Nationale Parken Nederlandse Antillen (STINAPA) voor de inrichting van een Natuurhistorisch Museum in de gerestaureerde Magasina te Savonet in het Christoffelpark. Er zullen natuurlijke, archeologische en antropologische objecten worden tentoongesteld. Dit wordt het eerste natuurhistorisch museum op Curaçao. Op de foto; de aftredende Rotary voorzitter Henk Beaujon overhandigt de cheque aan de voorzitter van STINAPA, Richard Pieternella. Verder waren de bestuursleden M. Horsford, J. Eustatia en F. Curiel aanwezig en STINAPA-directeur W. Bakhuis en de directeur van AAINA, E. Ayubi.

DE BEURS Zaterdag 28 juni 1986

Geslaagd familie-concert
Fundraising Fortkerk

WILLEMSTAD - "We mogen zeker van een geslaagd experiment spreken", aldus de heren van der Veen en Schaap, de organisatoren van het onlangs gehouden Familie-concert ten bate van de fundraising voor de restauratie van de Fortkerk. De kwaliteit van de muziekuitvoering door het Clavecimbel Ensemble was zeer zeker goed te noemen. De sfeer was uitstekend en de hapjes hopi dushi.

Verschillende personen maar ook bedrijven en andere instellingen hebben positief meegewerkt om het tot een sukses te laten worden. De hele zaak is op vrij korte termijn georganiseerd en we hebben onze ervaringen vastgelegd in een soort draaiboek, zodat we een volgende keer zo weer van start kunnen. We hopen dat we de aanzet hebben gegeven tot iets dat een goede traditie kan worden. We hebben de opzet zo eenvoudig mogelijk gehouden en als we dan na aftrek van kosten een ruim batig saldo voor de restauratie kunnen storten dan is dat een verheugende zaak. Van het allergrootst belang is dat we de noodzaak van de restaurantie weer onder de aandacht van velen hebben kunnen brengen.

Ondertussen wordt achter de schermen druk overleg gevoerd over de beste manier van aanpak van het hele restauratie-gebeuren. En ook daarvoor is het van belang te weten dat je door velen gesteund wordt.

De Beurs Zaterdag 5 juli 1986

Canta Orquidia brengt L.P. op de markt

KRALENDIJK (BPA) - Een droom van "Canta Orquidia", een op de Nederlandse Antillen welbekende culturele organisatie is onlangs werkelijkheid geworden, toen afgelopen woensdag haar eerste LP werd gedoopt in het Buurtcentrum Rincon.

Hoewel "Canta Orquidia" een gerenommeerd zangkoor is op Bonaire, is het echter voor het eerst dat een plaat wordt uitgebracht.

Voor de trotse voorzitter Dolfi Davelaar voldoende reden om zijn tevredenheid uit te spreken over de inzet van de groepsleden en de samenwerking van de kant van diverse instanties die ook een steentje hebben bijgedragen aan dit succes. succes.

De opbrengst uit de verkoop, aldus de heer Davelaar, is bestemd voor de jeugd uit Rincon. Onder andere zal de muzikale opvoeding van de jeugd uit Rincon uit de opbrengst worden bevorderd. Het is bekend, zo zei de heer Davelaar, dat er heel wat talenten in Rincon rondlopen.

De LP is totstand gekomen dankzij de medewerking van CCB, STICUSA en Trans World Radio. De opnamen zijn in de studio van TWR gerealiseerd, terwijl de platen geperst werden in Nederland.

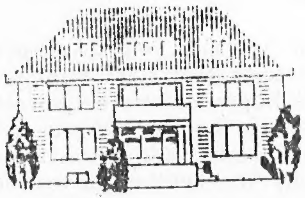
Voor de toekomst heeft CANTA ORQUIDIA grootse plannen, onder andere een opname van liedjes uit de slaventijd en een lp met eigen komposities.

KRALENDIJK (BPA) - Diverse leden van de groep Canta Orquidea met in het midden de voorzitter Dolfi Davelaar.

KRALENDIJK (BPA) - Op de foto de heer Salomons, voorzitter van het CCB, die bijgestaan door jeugdigen uit Rincon de gebruikelijke champagne over de plaat uitgezet.

STICUSA
KNIPSELKRANT

Amigoe
ZATERDAG 28 JUNI 1986

ORANJESTAD — Tijdens een korte plechtigheid heeft gouverneur F.B. Tromp in tegenwoordigheid van premier mr. Henny Eman, de ministers Vos en Engelbrecht, bestuurleden van het Prins Bernhard Fonds en andere belangstellenden aan Padu Lampe de Zilveren Anjer uitgereikt. De gouverneur las de toespraak voor die prins Bernhard hield bij de uitreiking van de drie Zilvers Anjers in Amsterdam. Ten aanzien van Padu Lampe merkte de prins in zijn toespraak op: "Ook hem bezielt, net als de anderen, de sfeer van 1946... o neen, ik voel me zo'n oude man als ik dat zeg. De sfeer van opbouw, van optimisme, van volle harten in een tijd die niet meer schraal, maar somtijds vet en vadsig is. En of je nu jong of oud bent, de Zilveren Anjer wil je prikkelen om niet in het vadsig consumentendom te berusten". De gronden waarop de Zilveren Anjer aan Padu werd verleend is dat hij even creatief als veelzijdig het Antilliaanse culturele erfgoed vertolkt en met nieuwe impulsen uitbreidt. Hij heeft Aruba met hart en ziel met de schilderkunst en de muziek gediend en heeft via boeken het scheppende denken aangemoedigd en is hij actief als ambassadeur van de Antilliaanse cultuur in het buitenland.

verv.pag. 4

de. Ook kon achteraf bijv. de waardevolle boodschap nog eens extra benadrukt worden. Verder is vooral ook de muziek, met originele liedjes door APA-studenten zelf uitgevoerd, uitstekend.

«E Radio Transistor» gaat over de avonturen van een eigenwijze transistorradio, die de wijde wereld ingaat en in allerlei situaties terechtkomt. Bij dit stuk is het opvallend hoe een simpel theatereffect als een schimmenspel bijzonder effectief kan zijn, en samen met de tekst en muziek de leerlingen tot enthousiaste participatie kan dwingen. Dit is mede te danken aan het feit dat het stuk door de APA-studenten met volle overgave gebracht werd.

Hopelijk zal de Akademia Pedagogiko beslissen volgend schooljaar nogmaals een serie voorstellingen te geven, zodat een breder publiek kennis kan maken met deze aanbevelingswaardige presentatie.

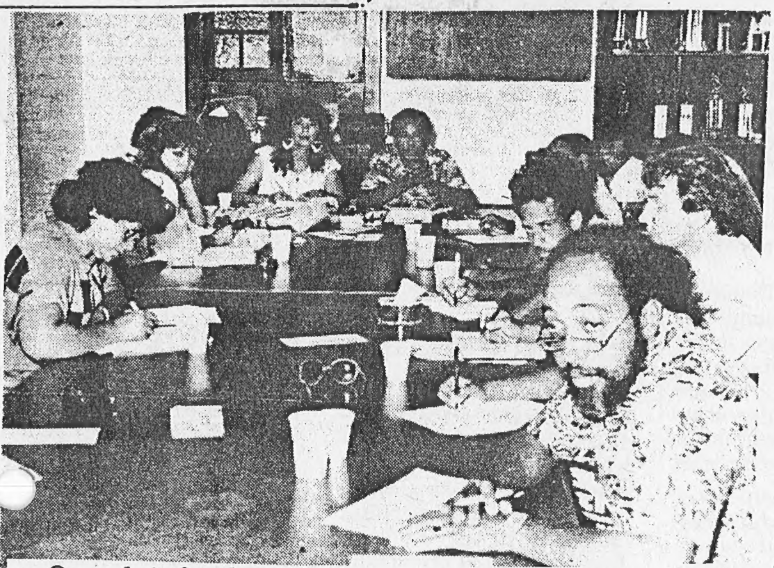
Stan Kuiperi

ÑAPA AMIGOE Weekend Bijlage VRIJDAG 27 JUNI 1986

PAGINA 4

Kulturele dagen van het I.L.A.

OM HET ACTIEF gebruik van het Papiamentu in de literatuur te stimuleren organiseerde het ILA, het Instituto Lingwístiko Antiano, een aantal culturele activiteiten onder de titel «Elogio di Papiamentu».

Om aktief gebruik van papiamentu te stimuleren

Dit behoort tot één van de evenementen, die binnen het kader van de «Aña di Papiamentu» vallen. Vorigjaar werden twee zegels uitgegeven, één gewijd aan het Papiamentu en één aan de dichter Pierre Lauffer, en een postkaart met een productie van het gedicht «Mi lenga» van Pierre Lauffer. Het "Jaar van het Papiamentu" loopt van september 1985 tot september 1986. Verder staan drie belangrijke publicaties op het programma.

Ten eerste:

Homenahe na Raúl Römer, een bundel opstellen over Antilliaanse taal en cultuur gewijd aan de overleden hispanist en papiamentist Raúl Römer;

Ten tweede:

een boek van geneeskrachtige kruiden van de hand van mevr. D. Veeris; en

ten derde:

een herdruk van de **Poesías** van J.S. Corsen.

Op 23 mei werd in Kas di Kultura "Libertas" een «Kafé Literario» gehouden, waar verschillende kunstenaars bijeenkwamen in een aangenaam sociale sfeer. Bekende en minder bekende artiesten brachten oude, nieuwe en zelfs werken die nog niet helemaal "klaar" waren. De zaal van "Libertas" was aangekleed met schilderijen, die een artistieke sfeer aan het geheel bezorgden. Als voorspel tot het programma werd een "tape" afgedraaid, welke eerder op de radio te beluisteren was. Daarop stonden de stemmen van Henry Habibe, Laura Quast en Diana Lebacs, die gedichten voorlazen waarin de liefde, de bewondering voor en de betekenis van het Papiamentu tot uiting kwamen, met zeer gepaste muziek als achtergrond.

De minister van Onderwijs en Cultuur, mw. drs. Linda Badejo-Richardson en echtgenoot waren op deze avond aanwezig. Enkele dichters en schrijvers lazen uit eigen werk voor. De nieuwelingen, die zelf nog een beetje onzeker waren, lieten hun werk door anderen voorlezen. Laura Quast kweet zich aardig van deze taak door het werk van anderen voor te lezen. Er werd ook "steelband"- muziek ingelast, t.w. door Russell Halmeyer (muziek van Bach en ook Antilliaans).

Op woensdagavond 28 mei vond in de aula van de Universiteit van de Nederlandse Antillen een bijeenkomst plaats van een drietal schrijvers van korte verhalen en publiek. De schrijvers waren: Maria Diwan, Beti Doran en Elis Juliana. Maria Diwan en Beti Doran lazen hun verhalen voor, terwijl Elis Juliana zijn verhaal uit het hoofd vertelde. De avond heette: «Kombersando ku algun kuentista» («kuentista» = schrijver van korte verhalen). De avond werd door Lucille Berry- Haseth geopend, die de inleider, Henry Habibe, aan het publiek voorstelde. Deze las een verhaal voor, dat hij speciaal voor deze gelegenheid heeft geschreven (zie elders in dit blad). Maria Diwan had een fantasierijk verhaal «Dikon bos di buriku n'ta yega shelu» (Waarom de stem van de ezel nooit de hemel bereikt). Het verhaal had een educatieve strekking: ijdelheid kan kwade gevolgen hebben. Na afloop vertelde Diwan dat zij dit verhaal in slechts drie dagen had geschreven (zie elders).

Beti Doran's «Oloshi kaná» beschrijft de betekenis van grootmoeders' wandklok voor de ik-figuur. Als jongeling had hij een gruwelijke hekel aan de stiptheid van de klok. De ironie van het leven is, dat juist híj deze klok erft, als grootmoeder overlijdt. Later krijgt hij medelijden met die klok en geeft hij hem een ereplaats bij hem thuis (zie elders een samenvatting van dit verhaal).

Het verhaal van Elis Juliana «Wela Kortabus», heeft een pedagogische strekking: Kinderen moeten thuis leren helpen en niet lui zijn. Men moet werken om te leven. Letterlijk: men moet werken om te kunnen eten (zie elders een samenvatting van dit verhaal).

Terwijl het verhaal van Diwan een sprookje is (een ezelin stijgt na haar dood ten hemel), doet dat van Juliana zeer realistisch aan. Bij Juliana gaat het om herkenbare mensen, die we in het dagelijkse leven tegenkomen. Doran's verhaal kenmerkt zich door de techniek om levenloze objecten leven in te blazen. Zijn beschrijving van die wandklok is dusdanig, dat zijn aanvankelijke hekel tegen die klok overgaat in tolerantie. Die klok gaat als het ware "leven" en wordt aan het eind behandeld alsof het een oud familielid van de verteller was. Het verhaal van Maria Diwan nam op zeker moment een wending aan, waardoor het gemakkelijker door volwassenen gevolgd kon worden dan door kinderen. Misschien is het iets te lang geworden, waardoor het té veel van het concentratie- vermogen van kinderen zal vragen.

Op donderdagavond 29 mei kwamen, in de aula van de Universiteit, vier dichters aan het woord: Eric la Croes, Maria Diwan, Richard Hooi en Federico Oduber. De moderator was Frank Martinus Arion die de discussie leidde over het thema: wat is poëzie? De dichters hebben ieder eerst een aantal gedichten voorgelezen, waarna er discussie volgde. Twee van de dichters zijn duidelijk sociaal georiënteerd. Eén van hen vond dat hij met "mooie" woorden (bedoeld wordt poëtische expressie, gekenmerkt door figuurlijk taalgebruik) zijn doel niet bereikt. En zijn doel is toch wel "gewone" mensen te bereiken. Als voorbeeld van poëtische expressie werd aangehaald het door Maria Diwan geschreven gedicht: «Suspiro» (zie elders). Hier had Richard Hooi niet zoveel waardering voor. Die stelde hier tegenover een

vervolg pag.8

vervolg pag.7

gedicht als zijn eigen «Lenga Mama» (zie elders in dit blad). Eric la Croes bracht o.a. zijn gedicht «Papiamentu ta bai skol», waarin hij in zeer prozaïsch taalgebruik de sociale geschiedenis van het Papiamentu schetste. La Croes was af en toe dramatisch bij het voordragen. Van hem zei Martinus Arion aan het begin dat hij "nog worstelt met vorm en inhoud, met muziek, Papiamentu en met ritme". Minder opstandig en met minder stemverheffing is het gedicht «Un kombersashon» van La Croes (zie elders in dit blad). Federico Oduber maakte van de gelegenheid gebruik om eerst wat meer of minder imponerende woorden tot het publiek te richten, waarna hij ook twee gedichten voorlas. Van hem zei Martinus Arion, bij zijn inleiding, dat Oduber "al zoekend in zijn werkelijke poëzie- wereld, zijn weg allang gevonden heeft".

Ook deze bijeenkomst van dichters was leerzaam. Men ging namelijk beseffen dat het toch niet zo gemakkelijk is om een definitie te geven voor poëzie. Iedereen heeft nl. zijn eigen "smaak" en dit kwam ook naar voren in de zeer verschillende gedichten, die de vier dichters die avond voorgelezen hadden. De gedichten van Eric la Croes zijn nogal prozaïsch, die van Richard Hooi kenmerken zich door hun ritme en woordenspel, die van Maria Diwan munten uit in hun "gedistingeerde" vorm, terwijl die van Federico Oduber weer niet gemakkelijk te doorgronden zijn.

Op 31 mei en 1 juni werd in de Technische school Jan Ruimers (Brakapoti Ariba) een workshop Literair Proza gehouden. De inleider, Henry Habibe, heette de aanwezigen welkom en legde uit waarom de workshop gewijd werd aan Literair Proza. Daarna sprak de heer Pablo Walter, docent Nederlands aan het Radulphus College, over de "Bronnen van inspiratie en problemen bij het tot stand komen van een literair werk".

Aan de hand van voorbeelden werden de aanwezigen geïnstrueerd omtrent bepaalde literaire fenomenen. De spreker noemde en passant het werk van K. Ramchand over Caribische literatuur en wees erop dat, als het ging om de figuur van de «yaya» (Curaçao), deze slechts door Boeli van Leeuwen in één van diens romans beschreven werd. Hij vermeldde ook het feit dat bepaalde schrijvers niet altijd alle details geven, maar dat de lezers zelf de hiaten moeten opvullen bij het lezen van romans. Ook deed hij melding van het verschijnsel dat sommige mannelijke schrijvers over het intieme leven van vrouwen kunnen schrijven. Daarna ging de heer Jules Marchena, docent Nederlands aan het MIL, in op het meer technische gedeelte van het literaire werk. Hij behandelde het onderwerp: Hoe kun je je verhaal spannend maken? Het "persoonlijke" en het "subjectieve" in de literatuur werd even aangeroerd, maar niet uitgediept. De spreker wierp telkens vragen op zoals: "Voor wie wil ik schrijven?" en "Waarom zijn wij bang om romans te schrijven?" Hij nam met de aanwezigen een tekst van Beti Doran («Oloshi kaná») door en wees erop hoe men tot beschrijving van onderwerpen kan komen door goed te observeren. Later analyseerde hij een tekst van Pierre Lauffer («Istoria di piskadó») en legde uit hoe deze schrijver de spanning in zijn verhaal wist te leggen. Diezelfde middag hebben de aanwezigen een tekst zitten schrijven (eigen onderwerp) die door Jules Marchena werd nagekeken en de volgende dag behandeld.

Bij de tweede workshop, gewijd aan het toneel, waren er meer deelnemers aanwezig. Deze werd op dezelfde Technische school gehouden en werd gegeven door Laura Quast en Pacheco Domacassé. Laura Quast begon met te wijzen op het feit dat een toneelschrijver vaak met een groep samenwerkt. In de open lucht werd daarna het ijs gebroken, doordat de begeleidster iedereen een bepaalde situatie liet nabootsen. Iedereen deed heel spontaan mee en er werd telkens naar hartelust gelachen om de komische situaties die zich presenteerden. Men moest verschillende "emoties" proberen uit te drukken: verbazing, nieuwsgierigheid, woede e.d.

Later sprak Pacheco Domacassé over de situatie- elementen bij het toneel en hoe je te werk moest gaan om tot het schrijven van een toneelstuk te geraken. Hij gaf voorbeelden uit zijn eigen ervaring, wat hierop neerkomt dat je eerst veel observatiewerk moet hebben verricht. De deelnemers gingen de eerste dag al, in groepen verdeeld, bepaalde conflict- situaties bestuderen. Hoe moesten ze die uitbeelden?

De volgende dag kreeg iedere groep de gelegenheid om te "acteren". Het was een geweldig resultaat. De ene groep kwam met het probleem, wat een homo bij zijn werk ondervindt in de Curaçaose gemeenschap. De andere beeldde uit dat het op zaterdagochtend best gezellig kan zijn in Punda. Weer een andere voerde op de bekering van een katholieke jongen tot een andere geloofs- overtuiging en de gevolgen hiervan voor de moeder. En een vierde groep besloot met de opvoering van een situatie, waarbij door het strenge optreden van de vader de dochter besluit zich te gaan prostitueren. Laura Quast besprak daarna op zeer deskundige wijze deze opvoeringen met de deelnemers. Er werd enthousiast besloten dat er een «follow-up» van deze workshop moest volgen.

Resumerend kan gezegd worden dat de "Culturele Dagen" van het ILA geslaagd zijn. Zowel bij de workshop Literair Proza als bij die van Toneel was er enthousiasme voor een «follow-up». De opkomst van het publiek bij de twee avonden op de Universiteit (om met de schrijvers van korte verhalen en dichters te praten) was matig. Dat kan natuurlijk allerlei oorzaken hebben. Van de andere kant waren de discussies dermate intensief en vruchtbaar, dat het weggebleven publiek niet gemist werd.

LUCILLE BERRY-HASETH
HENRY HABIBE

AMIGOE DINSDAG 1 JULI 1986

...regelmatig concerteren be langrijk...

Van Arubaanse muziekschool

Boeiend gitaar-concert leidt van barok tot rock

DE ARUBAANSE MUZIEKSCHOOL presenteerde vrijdag een concert uitgevoerd door leerlingen van de gitaarmuziek- afdeling. Deze afdeling staat onder leiding van Ivan Jansen, gitarist en docent, afgestudeerd aan de Berklee College of Music in Boston. De goed gevulde zaal kon genieten van een drie uur durend, gevarieerd programma, waarin alle leerlingen konden laten zien wat zij het afgelopen jaar gepresenteerd hebben.

Ivan Jansen: "Het is belangrijk regelmatig concerten te organiseren om zodoende de leerlingen de kans te geven meer toneel- ervaring op te doen, elkaar te leren kennen, waarderen en stimuleren, en vooral ook om het publiek en de hele Arubaanse gemeenschap een blik achter de schermen te gunnen".

De inhoud van het programma varieerde van stukken van Bach, Mozart en Handel, waarvan de leerlingen een hoge vorm van techniek en discipline demonstreerden, tot onder andere jazz- rock, waarin de leerlingen hun kennis en improvisatie- talent konden bewijzen. Er waren in totaal 27 (!) muziekstukken, waaronder nog genoemd mogen worden werken van Tárega en Sor (Spanje), Bonfá en Villa-Lobos (Brazilië), Rufo Wever en Padu Lampe, The Beatles, Dorman, Lauro enz., enz.

In steeds wisselende combinaties van spelers (solo, duetten, kwartetten, bands) en instrumenten (zoals piano-, fluit- en percussie- en zangbegeleiding), brachten de leerlingen stuk voor stuk goed gekozen composities, waaronder ook een aantal eigen composities. Ivan Jansen wist steeds de aandacht van het publiek vast te houden door kort en helder uitleg te geven over zowel de muziek als over de leerlingen en hun instrument.

Ivan Jansen: "Dit concert is ook een poging het echte gezicht van de Arubaanse Muziekschool te laten zien. Er is

verv.pag.9

Workshop UNA in kader studieprojekt "Nos Futuro"

MONUMENTENBELEID NIEUWE STIJL

WILLEMSTAD -- Op donderdag 26 en vrijdag 27 juni j.l. heeft de Universiteit van de Nederlandse Antillen in het kader van het studieproject NOS FUTURO een workshop georganiseerd met als titel: "Monumentenbeleid Nieuwe Stijl." Als sprekers waren op deze twee dagen aanwezig Ir. Dito Abbad, architect Plan D-2, Loek Butot, M.S.U.P., hoofd D.R.O.V. Charly de Haseth werkzaam bij Loyens en Volkmaars en mr. ing. Jacky Voges voorzitter Sitchting Monumentenzorg. Uit Nederland was aanwezig Prof. Dr. ir. Coen Temminck Groll, hoogleraar Restauratie aan de T.H. te Delft en van Barbados Dr. Michael King, directeur Caribbean Conservation Association.

Een gemelleerd gezelschap, waaruit opgemaakt kan worden, dat vanuit diverse disciplines een inbreng werd geleverd, om te komen tot een Monumentenbeleid Nieuwe Stijl.

Sedert 1954 verricht de Stichting Monumentenzorg Curaçao veel goed werk, het eerste restauratieproject was het landhuis Brievengat, het meest recente het z.g. Vierstegenplan. Ook de Dienst R.O.V. die naast het actieplan Binnenstad de monumenteninventarisatie Curaçao heeft laten verrichten, dient zeker genoemd te worden in het kader van het huidige beleid. Waarom dan toch werken aan een Monùmentenbeleid Nieuwe Stijl? Om tot een optimale aanpak te komen dient gewerkt te worden aan een bewustmakingsproces.

Informatiestroom

Daarbij is met name de informatiestroom, d.w.z. de info naar het brede publiek belangrijk daar deze wellicht de aanzet kan zijn tot een bewustmakingsproces. Motiveren is beter dan sanctioneren! Ook de overheid kan hier een belangrijke rol bij spelen. Nu is de overheid, die enerzijds gelden beschikbaar stelt voor het werk van de Stichting Monumentenzorg vaak niet bereid om gerestaureerde panden te huren voor haar eigen diensten ....

Voorts dient er gewerkt te worden aan beleidsinstrumenten als een werkbaar wettelijk kader en incentives die een stimulans betekenen voor het behoud van onze monumenten. Indien op voorzichtige en zorgvuldige wijze wordt omgegaan met het rijk potentieel, aan helaas nog in arme staat verkerende, monumenten dan kan dit stimulans betekenen voor:

a) de werkgelegenheid
b) toerisme, de toerist vindt n.l. iets extra in vergelijking met andere eilanden
c) de economie (NOS FUTORO).

De aanbevelingen uit de workshops kunnen als aanzet dienen voor een masterplan.

Deze aanbevelingenzijn:

1. MOTIVATIE-BEVORDEREN:
a. Opzetten van een Tienda di informashon;
b. Georganiseerde bezoeken aan b.v. Otrobanda;
c. Aandacht voor culturele aspecten in het onderwijs, b.v. in de lessen papiamentu (opstel en tekenwedstrijden);
d. Organiseren van activiteiten welke verband houden met de komst van Columbus, in 1492, 500 jaar geleden. Zowel Caribbean Conservation Association als CARIMOS (met financiele steun van de OAS) organiseren in dit kader tal van activiteiten o.a. gericht op het herstel van monumenten.

2. AANPAK OP WIJKNIVEAU:
a. Inspraak voor de bewoners van een te herstellen wijk.
b. Vanuit de wijkgroep; zelfwerkzaamheid zoals schoonmaakacties eenvoudige verfraaiing, publiciteit stimuleren.
c. Opzetten van een vereniging van huiseigenaren (belangenvereniging)
d. Vakantieplan (scholieren laten werken in Otrobanda)
e. Onderhoudsvoorlichting (m.n. "preventief" onderhoud bij goede c.q. in redelijke staat verkerende panden.
f. Opleidingsplan ter stimulering van de oude bouwkundige ambachten.
g. Veiligheid aanpakken.

3. ALGEMEEN:
a. Aandacht ook voor spoedeisende gebouwen buiten Otrobanda.
b. Hoewel de woonfunctie van de binnenstad belangrijk is mag de commerciele functie niet uit het oog worden verloren.
c. Aanpassing aan de lokale situatie van de in het z.g. Charter van Venetie (een zestiental artikelen ten behoeve van de instandhouding van monumenten) gegeven richtlijnen en definities. ....
d. Bouwkundige richtlijnen voor de nieuw en verbouw van panden met een historische waarde.
e. Instellen van een Monumenten adviescommissie.
f. Opstellen van een wetgeving om vervuiling van de binnenstad tegen te gaan.
g. Subsidies voor het herstel van monumenten moeten, naast het aantrekken van gelden uit Nederland, lokaal worden verworven.

Het is de bedoeling dat in augustus/september een follow-up aan deze workshop zal plaatsvinden in de vorm van gesprekken tussen D.R.O.V., stichting Monumentenzorg enige lokale architecten en de U.N.A.

Roman Vrolijk 'Paisaje'
olieverf op linnen 77 x 56 cm
Claude Wever 'Rituele danseres aan het Gotomeer'
olieverf op linnen 50 x 70 cm

---

verv.van pag.8

Arubaanse muziekschool.

— vooral ook door de eenzijdige interesse van de Europese docenten die hier vroeger lesgaven — op Aruba een nogal klassiek stempel op de school gedrukt. Klassieke muziek is zeer belangrijk voor de techniek, de discipline en de muzikale kennis. Maar vandaag is er ook onze eigen muziek; de Antilliaanse / Arubaanse folklore, Caribische, Venezolaanse, Braziliaanse en Spaanse muziek, en moderne stromingen zoals bijv. Jazz-rock, Latin-Jazz, improvisatie, enz. De muziekschool is bezig met een soort aanpassings- proces, een aanpassing aan onze eigen cultuur. De Arubaanse gemeenschap heeft een bepaalde muzikale behoefte, en daar moeten wij in voorzien".

Ook voor goede gitaarmuziek bestaat er duidelijk behoefte. Dat heeft het publiek in het Cas di Cultura drie uur lang bewezen. En in deze behoefte hebben de soms onnodig bescheiden, maar hardwerkende gitaar- leerlingen op overtuigende wijze voorzien.

STAN KUIPERI